

## Workshop meningskondensering

Forskellige baggrund blandt de deltagende: En tekniker(Emil), iværksætter(Christian), studerende fra imv(digital design)(Charli) og studerende uden for imv(bygningsdesign)(Sussie) samt vores læsegruppe bestående af Kristian, Anders og Rasmus.

Opgaven: Bygge bro mellem virksomheder og studerende.

Hjælpemidler: Inspirationskort, plancher, tudser, skarpe hjerner osv.

Charli: Mange projekter på IMV som kunne være relevante for virksomheder i katrinebjerg.

Sussie: Mere spændende og mere motivation når de opgaver man laver faktisk bruges til noget.

Charli: Frustrerende at lave et projekt og det så bare forbliver et projekt (uden at realiseres). De studerende har fingeren på pulsen.

Christian: HIH herning – et sted man laver man projekter med virksomheder. Det er spild at lave projekter der ikke bliver til noget. Hvad kan gøres: Virksomhederne skal have en kvalitetssikring. Ikke alle elever har samme evner og ambitionsniveau. Konkurrence er en mulighed.

Sussie: Mindre ting der skal laves for firmaet. Uddelegere mindre opgaver.

Chri: Bryde det ned. "Det her ville en datalogi studerende kunne, det her ville en inf'er kunne." Konkurrence fik mig i gang. Skulle skrive en forretningsplan og konkurrere med andre.

Charli: Behøver ikke nødvendigvis realiseres fuldstændig – bare vigtigt at blive hørt et "rigtigt" sted.

Sus: På arkitektskolen udstiller de afgangsprojekterne. Præmier til de bedste. Firmaer kigger på projekterne vælger studerende ud og tilbyder dem job. De bedste håndplukkes. Men hvis alle projekter skal være rigtige bliver hele pensum ikke dækket – "fantasi-opgaver" kan dække bredere.

Emil: Hvis en virksomheder bryder en opgave ned får studerende den nemmeste del.

Chri: Man skal kunne noget før virksomhederne gider.

Char: Man kan kombinere de to ting: Det arkitektskolen gør og det med at lave projekter for firmaer. Hvad er vigtigst, fantasiopgaver eller rigtige opgaver?

Chri: Savner at blive taget seriøst. Firmaerne vil ikke rigtig høre de studerendes forslag. Mange af de kreative sidder uden erhvervserfaring og har svært ved at komme på ind og få den. Der mangler håndsrekning fra virksomhederne. Men hvad kan virksomhederne så forlange af de studerende?

Char: Vi er det nyeste skud på stammen. Vi er mere up-to-date, i forhold til en der har siddet i arbejdsmarkedet i 10 år.

Emil: Det er vist bare noget studerende tror.

Char: Men der er stadig forskel på den uddannelse man fik for 10 år siden og den man får i dag.

Chri: Og jo længere man er i noget, jo flere skyklapper får man på. Så du ville se helt anderledes på mit projekt end jeg gør.

Char: Projekter behøver ikke være fysisk.

Chris: Kan også være processor. Men de ambitiøse ideer kommer fra folk der ikke holdes tilbage af umiddelbare begrænsninger. Ofte kommer gode idéer fra andre brancher. Ikke sygeplejersken der nødvendigvis laver en ny måde at få en afføringsprøve eller håndværkeren der laver et nyt middel mod ondt i ryggen.

Emil: Ja nogen arbejdsgange er helt sindsyge. Arbejder på et hospital. De havde et kæmpe whiteboard som en sygeplejerske går og opdatere hele dagen med patientsengepladser. Og bagefter skriver hun det ind i sit edb-program. Så foreslog vi om det ikke var smartere med en skærm. Jo det var nok smart nok. Pludselig var de afhængige af den skærm og sparede mange timer.

Charli: Det er også to brancher der mødes og de har højst sandsynligt ikke samme tekniske viden som dig.

Chri: Der bliver kortere og kortere mellem de nye studerende er færdige og at deres uddannelse er "outdatet". Hele tiden nyt og mere relevant man lærer.

Charli: Hvis virksomhederne tog flere studerende med i produktudviklingsprocessen ville de få gode inputs fra de nyeste trends. Og de studerende får et godt indblik i hvor erhvervslivet fungerer. På den måde kan man belønne hinanden. Og taber ikke noget.

Chris: Google laver de der pauser-perioder hvor man laver noget man selv har lyst til. Giver en stor motivation og er ofte med til at skabe gode ting for virksomheden.

Emil: DE studerende mangler indblik i virksomhedernes problemstillinger. Studerende skal være mere opsøgende – "har i et problem?"

Char: Mange dataloger bliver hijacked af firmaer efter 2 år og dermed sikrer de ansættelse, men til mindre løn og de får ikke gjort uddannelsen færdig.

Chri: Så virksomhederne skal give en håndsrekning... Der skal være en dialog. Der skal være nogen der FORMIDLER denne sag. Ambassadører fra virksomheden skal være opsøgende. Det er begges interesse.

Emil: Det skal være nemt for virksomheden. En studentermedhjælper er ikke det første man tænker på når firmaet er presset. Svært at få virksomheder til at komme ned og fortælle om noget.

Sus: Man er en klods om benet i starten for en virksomhed. Man må forsøge at skabe et forhold så man kan være der flere gange. Så man ved hvordan de gør tingene i den pågældende virksomhed.

Chri: Lad os gå væk fra konkurrence. Der er allerede en masse i forvejen.

Char: Nu snakkede vi om arkitektstuderende udstillede deres ting – hvad med at de studerende her også havde mulighed for det? Og det gør virksomhederne også? Og så kunne man sige jeg er in'er og synes det her er spændende.

Emil: Så de udbyder opgaverne.

Sus: Hvis de har en ide-udviklingsproces så tager studerende med ind i den. Så ikke bare en opgave som skal gøres færdig.

Char: Uddannelsen skal ikke gå ud på at man SKAL hjælpe den virksomhed. Det skal vække motivation. Det kan jo gå begge veje så en virksomhed kan kigge på et projekt og sige: Det er da spændende, hvem har lavet det?

Kristian: Så er vi ude i en dobbelt opslagstavle? Hvor man kan se om en virksomhed eller en studerende har gang i et spændende projekt?

Emil: Man kan lave et nok så spændende projekt, men hvis virksomhederne ikke har brug for det? Det skal have relevans for virksomheden.

Char: Og der må gerne komme billeder på i stedet for en beskrivelse på 20 linier.

Sus: Det meste motiverende projekt jeg har lavet var et galleri i NY der skulle indrette et rum, og så blev der delt temaer ud blandt 5 grupper og dem der vandt fik deres idé videreudviklet af rigtige arkitekter.

Chri: Det er det helt rigtige. At tage det til et hvis stadie og så er nogen andre nødt til at tage over. Vigtigt med proces: Det her kan jeg bidrage med. Og så skyde den videre til andre der er specialiserede i noget andet.

Char: Så den her skal vise det tidlige stadie i projektet.

Chri: En platform hvor man kunne udlicitere opgaver og hvor studerende og virksomheder kan mødes.

Char: Men også studerende. Så er der en in'er der har en god idé, men ikke kan lave det. Og en datalog der kan lave det men ikke ved hvordan det skal se ud.

Chri: Har mange gange stået i en situation hvor man skal tage stilling til noget man ikke ved en skid om. Her kunne det være fedt at få kontakt med en der skal til sit eksamensprojekt og sige: Hey, skal vi samarbejde så opkalder jeg sgu produktet efter dig. Også sådan noget som google adwords ved jeg heller ikke skid om så det kunne jeg godt bruge hjælp til. (studenterkonsulent?)

Kristian: Hvordan skulle man få sin super gode idé op på den her opslagstavle?

Char: Når vi laver projekter skal vi alligevel uploade på en blog el lign. Så kan vi ligesågodt også uploade det på det her.

Sus: Det er federe når det man har siddet med i lang tid bliver udstillet på en eller anden måde. Og håbe at en virksomhed kommer forbi og tænker wow, det lyder spændende. Også så ens kammerater ser det så det ikke bare ligger på en dødssyg blog hvor ingen ser det.

Kristian: Hvor skal den være henne, den her opslagstavle?

Emil: Det er vel ikke kun en opslagstavle, det er vel bare måden at vise det frem på. Den skal være forbundet med en hjemmeside. Der skal være forskellige interfaces.

Chri: Der skal tænkes stort. Der skal tænkes statsstøtte. Hvis man starter en hjemmeside dør den sammen med de mange andre hjemmesider der ikke bliver brugt.

Charli: Det er heldigvis nyere teknologier. Lad os sige der er en multitouchwall hvor man kan se de her ting, og en kantine hvor både virksomheder og de studerende spiser er det oplagt at sætte den der.

Emil: Er de der 2d barcodes ikke uddateret? Bliver de overhovedet brugt?

Chri: Kunne være smart. Visit-kort-aspektet.

Char: Kunne være en smart feature hvis man alligevel ikke har andre ting at lave.

Emil: Man skal have mulighed for nemt at bookmarke siden.

Kristian: Skal man kunne hente det hele ned på sin mobil?

Chri: En af de ting vi er gode til i dk er at kombinere ting, så lad os bare tage en masse teknologier på. Men for at give jer noget er det måske smartere at sige step-by-step hvad i kan gøre. Få forståelse fra undervisere. De kan måske være en barrikade.

Sus: Det kunne jo også være noget man gjorde udover sin udd. Arkitekt-studerende deltager også i konkurrencer udover udd.

Char: Dem der selv tager initiativ skal nok klare sig. Vi skal have fat i de lidt mere tilbagetrukne.

Chri: Virksomhederne skal være mere imødekommende. De brander sig selv ved at være med.

Emil: Testvirksomheder til at starte med.

Sus: Tror firmaer vil elske hvis de bare lige skulle plotte et eller andet ind. Og at det var så nemt for dem at blive kendt blandt de studerende.

Emil: Der skal være mulighed for hurtigt at gemme informationen man får – ellers glemmer man det lynhurtigt.

Chri: Det er meget forskelligt. Jeg husker feks rigtigt godt hvis jeg hører noget.

Char: Så der skal lyd på også. Men måske lidt irriterende.

Emil: Man kan godt lave retningsbestemt lyd. Som man bruger på aros. Så får man lyde lige ind i skalden.

Char: I stedet for at læse en helt masse kan den der har lagt op lige pitche idéen med lyd. Godt med flere måde at tilgå tingene på.

Sus: Så events, jobopslags osv kommer op? Altså så det bliver også en informationstavle generelt med events fra virksomhedernes side og også fra studerende.

Rasmus: Hvordan undgår man informationshelvede?

Chri: Bygger det bro? For meget info?

Emil: Den er er for spændende til at lade den være. Man kan røre, der er lyd og man kan tage den med vha. Tag.

Char: Jeg ved ikke om det skaber kontakten, men det giver i hvert fald muligheden for det.

Sus: Ramböll er gode til at bringe studerende i fokus og gøre dem interesserede i virksomheden. Kommer og giver foredrag osv. Bruger mange penge på.

Chri: Men det kan godt have for travlt.

Char: Meget forskellig fra udd til udd. Nogen steder får man jobtilbud hele tiden. Og nogen hvor man ikke engang kan finde bagefter. Der er nogen der mere interessante for firmaerne end andre. Derfor er det vigtigt at de studerende også har mulighed for at vise hvad de laver og derved gøre sig interessante for firmaerne. At man har og kan noget andet end lige det en datalog kan.

Chri: Det er vigtigt at få gange i forskellige studerende med forskellige vinkler.

Char: Det er miljøbestemt. Katrinebjerg ville egne sig rigtig godt til det fordi både arbejdsgiveren og de studerende er der. Ville ikke virke i matematisk kantine – ingen virksomheder.

Sus: Kan være med til at informere virksomhederne løbende om de nye tiltag på uddannelserne. De kan se hvad de har lavet. Bliver inspireret af de studerende.

Emil: Så skal der være kontaktoplysninger:

Cha: Ja så skal der stå en emailadresse.

Emil: Man kunne bruge bluetooth. Så kan man få app'en direkte fra væggen. Så du kan tage et billede af en 2dbarcode eller lign. Der skal være flere muligheder.

Char: Ja for folk har forskellige tilgange til det og forskellig teknisk kunnen. Så det skal printes ud og måske tatoveres på nogen (lol)

Rasmus: Der er også muligheden med studiekort. Så man valgte noget, swippede sit studiekort og så blev det sendt til den mailadresse som man har på sit unikke kort.

Char: Måske man kunne se hvem der så har vist interesse i projektet og hvad vedkommende har lavet tidligere.

Sus: Og også få mere information om projektet så man kan følge udviklingen.

Chri: Er der ikke en risiko for at der ikke bliver svaret på opslagene? Og spørgsmålet er om det skal være fritidsting eller supplere undervisningen? Vi er nok ude i et studiejob, med mindre der kan sættes timer af til det.

Emil: Man skal kunne love virksomhederne at der bliver kigget på opslagene. Ellers er der for meget spild.

Sus: Det kunne også være at lærerne kommer hen og ser et spændende projekt som de kunne tage op i undervisningen.

Chri: Man skal bare have underviseren med ellers blive det fritidsorienteret.

Char: Men lærerne spiser også i kantinen.

Chri: Ja. Man kunne måske køre noget med 20 % af undervisningstiden skulle bruges på et konkret projekt fra en virksomhed.

Char: ja så løser vi også det problem med at det kun er fantasiprojekter man arbejder med. Men det kan ikke være sådan hver gang.

Chri: Man skal mødes med virksomheden. Der skal være mere gennemsigtighed. Der skal være nogen i virksomheden der tager der her til sig.

Char: Det ville også give mening at annoncere sådan en workshop som den her. Eller det kunne være den anden vej rundt (en virksomhed der har brug for unge til en workshop). Så går det begge veje. Et projekt kan godt være en workshop eller et event. Kom og leg.

Emil: Ja det kunne være hvis i havde annonceret det her at en virksomhed ville sidde med fordi de havde nogen idéer til det.

Chri: Okay hvis vi skal nævne 5 events en virksomhed kunne lave: Workshop, åbent hus, socialt arrangement (måske bordfodbold). Måske noget med at man kunne overvære en beslutningsproces. Og i vil blive hørt – der vil blive spurgt til jeres mening. Leder for en dag. Sidder ved en topdirektør. Folk er rædselsslagne inden. "skal vi ansætte ham eller fyre ham". Kommer tilbage med kampgejst.

Char: Fedt at få indblik på den måde.

Sus: Foredrag kunne også være et event for virksomheder.

Anders: Der er også det der Tedx katrinebjerg.

Chri: JA! Det skal åbnes op igen. Der har i svaret. Ted.com – ideas worth spreading.

Rasmus: Hvad med den geografiske inddeling af bygningen? Burde man ligge mere blandt hinanden?

Char: Det burde være omvendt. De studerende i toppen og virksomhederne i bunden. Ikke det her hierarki.

Sus: Men man får alligevel ikke noget ud af det når man ikke må gå ind.

Anders: Vi synes det er rigtig godt det i kommet ind på.

Chri: Ja nu er det bare at sige til innovations lab: Her er konceptet – gi os nogen penge. Nu bygger vi bro mellem etagerne. For det der med arkitektonisk hierarki holder ikke.

Rasmus: Det kan nemlig ikke passe at der er så mange innovative virksomheder og så er vi helt afskåret fra dem. Alle arbejder med it.

Kri: Alle snakker om Katrinebjerg har kæmpe potentiale – men der sker bare ikke nok.

Sus: Vi har faktisk noget job-dating.

Kri: Men det er sådan en enkeltstående event hvor man en gang om året kan stå og drikke kaffe ved en messestand.

Rasmus: Man skal ku mødes automatisk. Flydende.

Chri: Jeg synes vi skal gøre det her igen. Men i skal også have fat i virksomhederne.

Rasmus: Ja og vi skal også have fat i undervisere.

Chri: Hold os underrettet om udviklingen!

OS: Det skal vi nok.